

Homilija apostolskog nuncija mons. Alessandra D'Errica prigodom blagdana sv. Josemarije u Katedrali u Zagrebu

Rado sam prihvatio poziv
Velečasnoga Josepa Peguera
Poch da slavim ovu svetu Misu
na liturgijski blagdan svetoga
Josemarije Escrivá de
Balaguera, a najviše iz dva
razloga.

25.06.2013.

Prije svega smatram da je sveti Josemaría bio svetac koji je svojim djelom i apostolatom ostavio duboki trag u prošlom stoljeću, a to je u mnogim aspektima prethodilo i pripremilo II. vatikanski sabor. Na drugom mjestu mislim da su u našem vremenu njegova poruka i njegov nauk vrlo živi i aktualni: kako za nas tako i za sve kršćane.

Dva aspekta su me dojmila iz njegova života:

a. *S točke ljudskog gledišta* htio bih spomenuti njegovu kvalitetu razuma i srca i veliki organizacijski smisao.

Kao što znate, rodio se u Barbastru, u Španjolskoj, godine (tisuću devetsto i druge)1902. Zaredio se za svećenika s 23 (dvadeset i tri) godine (tisuću devetsto dvadeset i pete)1925., zatim se preselio u Madrid kako bi studirao pravo. S 26 (dvadeset i šest) godina – 1928. (godine tisuću devetsto dvadeset i osme) – već jasno „vidi“ da

mu Gospodin želi povjeriti posebno poslanje: da započne u Crkvi novi „put“, da ogласi svetost za sve krštene preko svakodnevnoga rada usred svijeta. Tako je nastao *Opus Dei* i njemu se dušom i tijelom posvetio cijeli svoj život. Umro je u Rimu (dvadeset i šestog) 26. lipnja (tisuću devetsto sedamdeset i pete) 1975. (prije 38 (trideset i osam) godina). Tada je *Opus Dei* već bio prisutan na pet kontinenata i imao je više od (šezdeset tisuća) 60.000 pripadnika od osamdeset (80) nacionalnosti (danas su osamdeset i pet tisuća - 85.000); njegova djela već su bila proširena u milijunima primjeraka i prevedena na desetine jezika.

b. S točke duhovnog gledišta doima me središnja misao njegova nauka koja je temeljna za *Opus Dei*. A to je da svetost nije pitanje koje je rezervirano samo za jednu privilegiranu grupu kao što bismo mogli pomisliti: za neke ljude kojima

je Bog dao posebne uvjete i izvanredne karizme. Naprotiv, svi kršteni su pozvani da budu sveti. I to se može dogoditi – i treba se dogoditi – u konkretnim okolnostima svakodnevnoga života, razvijajući u kršćanskom duhu svoj trud i obavljajući savjesno svoj rad. O njemu se može reći da je bio *svetac svakodnevica*, jer bio je uvjeren da za onoga koji živi u okviru vjere sve postaje prigoda za susret s Bogom i poticaj za molitvu i tako sve postaje put i mjera za svetost.

Prošlih dana dok sam mislio na naše euharistijsko slavlje u čast svetoga Josemarije Escrivá de Balaguer, prije svega sam imao jedno pitanje: *što nam danas može reći utemeljitelj Opusa Dei?* Odgovor je lagan: može nas mnogo poučiti, kao i lik svakoga sveca. On je bio kontemplativan usred svijeta: njegov unutarnji život i

njegov apostolat bili su hranjeni molitvom i sakramentima. Imao je žarku ljubav prema Euharistiji; sveta Misa mu je bila središte i korijen života. Imao je potpunu vjernost prema Crkvi i Papi. Promicao je jaku pobožnost prema Mariji, svetom Josipu i Anđelima Čuvarima. Stoga je on bio, a i danas je uzor i nadahnuće za mnoge kršćane. Zasigurno to može biti i danas.

Ali prije svega središnja misao njegovog apostolata – *svetost za svih, usred svijeta, preko svakodnevnog rada* – čini mi se posebno nadahnuta od Boga za potrebe našega vremena.

Sada se pitam: *Kako živjeti tu njegovu poruku? Kako uzeti u svoj život njegov nauk?* Pošto nemam dovoljno znanja o djelima svetoga Josemarije, želio bih se ograničiti na poneku kratku misao koristeći se nekim

elementima novijeg papinskog učiteljstva o duhovnosti rada.

a. Prije svega potrebno je dobro objasniti *polaznu točku*: potrebno je *gledati na rad kroz prizmu kršćanske vjere* koja je sasvim različita od svjetovnog gledišta.

Uvijek ima rizika za *sekularizirani pogled* na rad. Dovoljno je pogledati oko sebe. Najviše ljudi misle na rad samo kao sredstvo koje je potrebno za osiguranje života; ili kao način za samopotvrđivanje u društvu.

Posljedice tog sekulariziranog pogleda možemo vidjeti vrlo često: bezskrupulozna korupcija, nepravda i zlostavljanje slabijih slojeva društva, česte prepirke s drugima i također toliko nezadovoljstva i nemira.

Nasuprot, pouka svetoga Josemarije kaže da je potrebno gledati na rad vjerom koja se nalazi na *prvoj stranici Svetoga pisma* koje smo čuli:

“Napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladaite ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!”. Znači Bog hoće imati *svoje suradnike* u djelu koje je započeo stvaranjem. Sve je On mogao sam učiniti, jednom zauvijek. Ali želio je nama povjeriti zadatak – poslanje – da ostvarimo ono što je On započeo.

U tom svjetlu drago mi je čitati i *poredbu o talentima* iz Evanđelja. Svi smo primili talente – neki više, neki manje – ali svi imamo dužnost da dobro koristimo primljene talente. Nitko ne može drugima prenijeti svoju odgovornost. Svatko se mora osjećati pozvan da ispuni svoj dio u suradnji u djelu Božjem koje je započeto stvaranjem.

b. Iz te polazne točke proizlaze važne posljedice koje je sveti Josemaría dobro shvatio.

1. Ispunjavajući dobro – na kršćanski način – svoj rad nalazimo se u potpunom zajedništvu s Bogom. Tako se *rad pretvara u molitvu i u put posvećivanja*. Jer ovo je molitva: biti u jedinstvu s Bogom.

2. Zasigurno je sveti Josemaría shvatio poteškoće na koje se može naići u obavljanju vlastite aktivnosti, izvana ili iz nas samih. Ali upravo sada je potrebno gledati Isusa na Križu i prikazati mu svoj trud za spasenje svijeta. Na taj način *rad postaje sredstvo za osobno čišćenje i otkupljenje svijeta*, skupa s Isusom na Križu.

3. Rad je sudjelovanje u stvaralačkom djelu Božjem i duboko jedinstvo s Bogom. Ali Bog je Ljubav; i to nas poziva da sudjelujemo u dinamizmu života, što je ljubav. Na taj način smo pozvani da sve što radimo, radimo kao On, *ljubavlju i iz ljubavi* pred braćom koju susrećemo

na putovima svijeta. Tako rad postaje *praktični put ljubavi i služenje* drugima.

Draga braćo i sestre, dozvolite mi da vas pozovem da ovako mislite na svakodnevni rad: mi smo suradnici Božji za ostvarivanje pravednijeg društva. Mogli bismo Bogu uzdignuti usrdnu molitvu, Njemu dragu, potpuno svjesni svoje odgovornosti. Možemo s Isusom na Križu ostvariti veliko otajstvo otkupljenja svijeta. Možemo učiniti veliko dobro bližnjima služeći im prema nadahnuću Božje ljubavi.

Poželjno je da i mi – kao i toliki ljudi koje nadahnjuje sveti Josemaría u njihovom radu – možemo u ostvarivanju njegova nauka naći toliko unutarnje radosti i nove poticaje za naše služenje Crkvi i društvu.

Neka Bog blagoslovi naše odluke i naše želje. Neka blagoslov svetoga Josemarije za svih i za svakoga od nas uzmogne dodijeliti obilje blagoslova i milosti. Amen.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/homilija-
apostolskog-nuncija-mons-alessandra-
derrica-prigodom-blagdana-sv-
josemarije-u-katedrali-u-zagrebu/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/homilija-apostolskog-nuncija-mons-alessandra-derrica-prigodom-blagdana-sv-josemarije-u-katedrali-u-zagrebu/)
(12.08.2025.)